

Karácsony utáni 2. Vasárnap A – B – C

*Isten szeretetből eleve arra rendelt minket,
hogy Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk.
(Vö. Ef 1,5)*

Olvasmány

Sirák fia 24,1-4.12-16

A bölcsesség a maga dicséretét zengi, tiszteletben áll Istennél, népe közepette dicséri önmagát. Megszólal a Magasságbeli gyülekezetében, és Isten népének serege előtt eldicsekszik. Magasztalják népe körében, megcsodálják a szentek gyülekezetében. Dicsérik a választottak sokasága előtt, s áldják az áldottak között. Így beszél hozzájuk: "A mindenség Teremtője parancsot adott nekem, s aki teremtett, kijelölte sátrának helyét. Így szólt: 'A sátradat, Jákobban üsd fel, örökrészed Izraelben legyen, és választottaim között verj gyökeret.' Ósidóktól fogva, a kezdet kezdetén teremtett, és nem pusztulok el soha, mindörökre. Szolgáltam előtte szent sátrában, majd pedig Sionban kaptam lakóhelyet. Letelepédtem a szeretett városban, s Jeruzsálemben van uralmam székhelye. Dicsőseges nép közt vertem így gyökeret, az Úrnak részében, az ő örökrészen, s a szentek gyülekezetében megtelepedtem."

Szentlecke

Efézusiakhoz 1,3-6.15-18

Testvéreim! Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki Lelkének minden áldásával megáldott minket a mennyekben lévő Krisztus által. Őbenne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk színe előtt. Szeretetből eleve arra rendelt minket, hogy akarátának tetszése szerint, Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk, és magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket. Amióta értesültem az Úr Jézusba vetett hitetekről, és az összes szent iránt tanúsított szeretetetekről, szüntelenül hálát adok értetek, és imádságomban újra meg újra megemlékezem rólatok. Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt. Gyűjtsön lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reménységre hívott meg titeket, és milyen gazdag az a fölséges örökség, amelyet ő a szenteknek készített.

Evangelium

János 1,1-5.9-14

Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. Őbenne élet volt,

és ez az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be.

Az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítson minden embert. A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek benne, akik nem vér szerint, nem a test kívánságából, és nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

És az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Mi pedig láttuk az ő dicsőségét, mely az Atya Egyszülöttjének dicsősége, telve kegyelemmel és igazsággal.

Elmélkedés

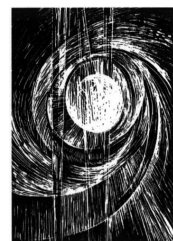
*A karácsonyi időszak a szép szavak ideje. Mi mondjuk magunknak, mi írjuk magunknak. És érezzük, hogy milyen jó, ha valaki ilyesmit ajándékozik. Egy etióp mondás szerint: "nem mondhatod magadnak azt a szót, amely segít rajtad". Egy jó szóra az ember szabályszerűen kivirágzik. Egy jó szó több erőt adhat, mint egy egész karácsonyi menü. Éppen elég szót hallunk és olvasunk. De az a szó, amely segít, jót tesz, amely elfogadást, barátságot és közelséget jelent, az ritka. A szavak tömkelegében, még a misében is, csak egészen kevés olyan mondat van, amely nemcsak a fülünket, hanem a szívünket is eléri. Ilyen szavakról szólnak a mai szentírási részek. Képzeld el, mi lenne, ha a bibliában ez állna: "Kezdetben volt a véletlen és a véletlen Istennél volt és Isten véletlen volt. Minden véletlenül lett és véletlen nélkül nem lett semmi, ami lett."... – a világ véletlenül lett volna. Önök is és én is véletlenül lennénk, és minden kezdet és vég, egész életünk, az egész emberi történelem ... Nem, a bibliában egyértelműen ez áll: "Kezdetben volt az **Ige**"! A kezdetnél nem valami vak, ismeretlen, céltalan áll, hanem valami nagyon személyes: egy Ige, egy szó, amelyet Isten maga mond. A szavak kapcsolatot teremtenek, közelséget, összeköttetést. A beszéd megosztott élet. Magamat ajándékozom a másoknak, amikor elmesélek valamit, ami bennem van, amit gondolok, érzek, remélek, kívánok... A szavak segítik a megértést és az életet. Ilyen szót mondott ki Isten. Az ige, amit kimond az élete, szeretete, igazsága, az embereknek tett ígérete. Meg akarja osztani velünk. A kezdetek ígérete ezt jelenti: "Szeretlek. Jó, hogy vagy. Azt akarom, hogy élj." Mindenre, ami van ezt mondta: a teremtésre, a történelemre, minden egyes emberre. Minden ezáltal lett és az Ige nélkül nem lett volna semmi, ami lett.*

A mai vasárnap szövegei Isten mély szeretetéről és bizalmáról, ember felé fordulásáról beszélnek. Az életet úgy értelmezik, mint Istennel való egybekapcsolódást, mint ebből a gyökerekből táplálkozó növekedést, a saját életünkbe.

Jót tesz, pont az új év kezdetén, de minden új és ismeretlen előtt, ha bizalmi tartalékból tudunk indulni a ránk háruló problémák felé. Isten felettünk érzett öröme tartást és erőt adhat, hogy merjünk megtenni olyan dolgokat, amelyek a háttér biztosítása nélkül veszélyesek lennének, vagy túl bonyolultak, fárasztóak; meghasonlás és sikertelenség, amelyek mindig az emberi élet részét képezik, ebből a szemszögből nézve talán nem jelentenek kevesebb szenvedést vagy gondot, de veszítenek alapjaiban fenyegető erejükből, mert bennük is jelen van rejtve Isten keze. Isten igenlő szava mindannyiunkhoz személyesen intézett felkérés és meghívás: hogy beengedjük-e életünkbe, megnyitjuk-e előtte szívünket, hogy testet ölt-e életünkben, az személyes döntésünktől függ. Isten mindenestre teljes szívből kívánja a velünk való személyes találkozást és kapcsolatot.

Karácsony utáni 2. Vasárnap A – B – C

**Isten szeretetből eleve arra rendelt minket,
hogy Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk.
(Vö. Ef 1,5)**

Olvasmány

Sirák fia 24,1-4.12-16

A bölcsesség a maga dicséretét zengi, tiszteletben áll Istennél, népe közepette dicséri önmagát. Megszólal a Magasságbeli gyülekezetében, és Isten népének serege előtt eldicsekszik. Magasztalják népe körében, megcsodálják a szentek gyülekezetében. Dicsérik a választottak sokasága előtt, s áldják az áldottak között.

Így beszél hozzájuk: "A mindenség Teremtője parancsot adott nekem, s aki teremtett, kijelölte sátrának helyét. Így szólt: 'A sátradat, Jákobban üsd fel, örökrészed Izraelben legyen, és választottaim között verj gyökeret.'

Ósidőktől fogva, a kezdet kezdetén teremtett, és nem pusztulok el soha, mindörökre. Szolgáltam előtte szent sátrában, majd pedig Sionban kaptam lakóhelyet. Letelepdedtem a szeretett városban, s Jeruzsálemben van uralmam székhelye. Dicsőséges nép közt vertem így gyökeret, az Úrnak részében, az ő örökrészen, s a szentek gyülekezetében megtelepedtem."

Szentlecke

Efézusiakhoz 1,3-6.15-18

Testvéreim! Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki Lelkének minden áldásával megáldott minket a mennyekben lévő Krisztus által. Őbenne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk színe előtt. Szeretetből eleve arra rendelt minket, hogy akaratának tetszése szerint, Jézus Krisztus által fogadott fiakká legyünk, és magasztaljuk fölséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket.

Amióta értesültem az Úr Jézusba vetett hitetekről, és az összes szent iránt tanúsított szeretetetekről, szüntelenül hálát adok értetek, és imádságomban újra meg újra megemlékezem rólatok. Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt. Gyűjtsen lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reménységre hívott meg titeket, és milyen gazdag az a fölséges örökség, amelyet ő a szenteknek készített.

Evangelium

János 1,1-18

Kezdetben volt az Ige. Az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ő volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. Őbenne élet volt, és ez az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be. Föllépett egy ember, akit Isten küldött: János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen: tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, ő csak azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról.

Az Ige az igazi világosság volt, amely a világba jött, hogy megvilágítson minden embert. A világban volt, és a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek benne, akik nem vér szerint, nem a test kívánságából, és nem is a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

És az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Mi pedig láttuk az ő dicsőségét, mely az Atya Egyszülöttjének dicsősége, telve kegyelemmel és igazsággal.

János tanúságot tett róla, amikor ezt hirdette: "Ő az, akiről mondtam, hogy utánam jön, de megelőz engem, mert előbb volt, mint én." Hiszen mi mindannyian az ő teljességéből nyertünk kegyelemből kegyelmet. A törvényt ugyanis Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által valósult meg.

Istent soha senki nem látta; Isten Egyszülöttje, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

Elmélkedés

A karácsonyi időszak a szép szavak ideje. Mi mondjuk magunknak, mi írjuk magunknak. És érezzük, hogy milyen jó, ha valaki ilyesmit ajándékozik. Egy etióp mondás szerint: "nem mondhatod magadnak azt a szót, amely segít rajtad". Egy jó szóra az ember szabályszerűen kivirágzik. Egy jó szó több erőt adhat, mint egy egész karácsonyi menü. Éppen elég szót hallunk és olvasunk. De az a szó, amely segít, jót tesz, amely elfogadást, barátságot és közelséget jelent, az ritka. A szavak tömkelegében, még a misében is, csak egészen kevés olyan mondat van, amely nemcsak a fülünket, hanem a szívünket is eléri. Ilyen szavakról szólnak a mai szentírási részek. Képzeljük el, mi lenne, ha a bibliában ez állna: "Kezdetben volt a véletlen és a véletlen Istennél volt és Isten véletlen volt. Minden véletlenül lett és véletlen nélkül nem lett semmi, ami lett."... – a világ véletlenül lett volna. Önök is és én is véletlenül lennénk, és minden kezdet és vég, egész életünk, az egész emberi történelem ... Nem, a bibliában egyértelműen ez áll: "Kezdetben volt az **Ige**!" A kezdetnél nem valami vak, ismeretlen, céltalan áll, hanem valami nagyon személyes: egy Ige, egy szó, amelyet Isten maga mond. A szavak kapcsolatot teremtenek, közelséget, összeköttetést. A beszéd megosztott élet. Magamat ajándékozom a másoknak, amikor elmesélek valamit, ami bennem van, amit gondolok, érzek, remélek, kívánok... A szavak segítik a megértést és az életet. Ilyen szót mondott ki Isten. Az ige, amit kimond az élete, szeretete, igazsága, az embereknek tett ígérete. Meg akarja osztani velünk. A kezdetek ígérete ezt jelenti: "Szeretlek. Jó, hogy vagy. Azt akarom, hogy élj." Mindenre, ami van ezt mondta: a teremtésre, a történelemre, minden egyes emberre. Minden ezáltal lett és az Ige nélkül nem lett volna semmi, ami lett.

A mai vasárnap szövegei Isten mély szeretetéről és bizalmáról, ember felé fordulásáról beszélnek. Az életet úgy értelmezik, mint Istennel való egybekapcsolódást, mint ebből a gyökerekből táplálkozó növekedést, a saját életünkbe.

Jót tesz, pont az új év kezdetén, de minden új és ismeretlen előtt, ha bizalmi tartalékból tudunk indulni a ránk háruló problémák felé. Isten felettünk érzett öröme tartást és erőt adhat, hogy merjünk megtenni olyan dolgokat, amelyek a háttér biztosítása nélkül veszélyesek lennének, vagy túl bonyolultak, fárasztóak; meghasonlás és sikertelenség, amelyek mindig az emberi élet részét képezik, ebből a szemszögből nézve talán nem jelentenek kevesebb szenvedést vagy gondot, de veszítenek alapjaiban fenyegető erejükből, mert bennük is jelen van rejtve Isten keze. Isten igenlő szava mindannyiunkhoz személyesen intézett felkérés és meghívás: hogy beengedjük-e életünkbe, megnyitjuk-e előtte szívünket, hogy testet ölt-e életünkben, az személyes döntésünktől függ. Isten mindenestre teljes szívből kívánja a velünk való személyes találkozást és kapcsolatot.